

den i — mest af merkantile Hensyn; det er mest merkantile Grunde, der har dikteret Radiobranchen, som bestaar af Grossister og Fabrikanter, dens Stilling, og maaske ikke i saa høj Grad ideelle Grunde, skønt der har været Tale om, at Overskuddet skulde gives til godgørende Formaal.

Hvis Radiofoniordningen overhovedet skulde overtages af det private Initiativ herhjemme, tror jeg, Pressen var den, der bedst magtede at tage denne Opgave op. Der har været sagt ude omkring, at Pressen var i høj Grad splidagtig, fordi den altid sloges indbyrdes. Det er jo ganske sandt, men Pressen har et Janusansigt, repræsenterer forskellige politiske Anskuelse, og om dem slaas den. Men indtil, i de indbyrdes Organisationer, der forstaaer Pressen meget vel at holde Justits indenfor sine egne Rækker, og jeg tror, som sagt, at Pressen var den, der bedst kunde overtage Ordningen, i alt Fald tror jeg, den kunde gøre det betydeligt bedre end Lytterrepræsentanterne.

Det hedder sig, at Lytterrepræsentanterne, som i Bemærkningerne til Lovforslaget siges at være gaaet med, bagefter har sagt, at det var kun højst betingelsesvis, de var gaaet med til denne Ordning. Men jeg maa ligesom den ærede Ordfører for Regeringspartiet sige, at jeg er ikke saa imponeret af Lytterne. For hvem repræsenterer de? Ja, der er 6 500 organiserede Lyttere, men der er mellem 60 000 og 70 000 Lyttere her i Landet efter de organiserede Lytters egen Opgørelse, saa de repræsenterer jo dog kun godt 10 pCt. af samtlige Lyttere. Ved den Ordning, her er truffet, tror jeg ogsaa, Lytterne i Virkeligheden er blevet særdeles godt stillet. De slipper for at binde deres Kapital i Anlægget, og de vil i Radioraadet, som det nu er foreslaaet, faa en meget betydelig Indflydelse, saaledes at de overalt kan være medbestemmende. De er kommet ind i de Udvalg, de begærede, efter hvad jeg har forstaaet, skal den lønede Sekretærpost, som tænkes oprettet, besættes med en Lytterrepræsentant, og de vil blive repræsenteret saaledes, at de faar Ret til at faa ethvert Spørgsmaal forelagt for Ministeren, som ikke er bundet ved nogen Majoritetsbeslutning, medens Lytterne, hvis de havde faaet deres eget Forslag gennemført, ganske sikkert i den For-

samling, de da havde faaet, vilde have været bundet ved en Majoritetsbeslutning, som de ikke kunde komme udenom.

Der klages fra Lytternes og maaske ogsaa fra andre Sider over, at man ved Statsdriften faar Ledninger og den Slags Ting fra Statstelegrafene, og giver den noget, som er mindre godt, ja, hvem betaler saa? Det gør Lytterne gennem deres Licens. Hvis det var Lytterne selv, der ordnede Forholdet, var det noget andet, for saa kunde de selv skrive Betingelserne og Konditionerne for Anlægget, og fik de det ikke, som de vilde have det, kunde de kassere det uden Godtgørelse. Nu tror jeg alligevel ikke, man slipper udenom de Teknikere, der sidder i Statstelegrafene, og da der har været Tale om fra visse Sider, at man jo ogsaa kunde undgaa alle Kabler, idet man kunde ordne det hele ad traadløs Vej — det har man f. Eks. gjort i Norge —, har jeg for at høre, hvorledes det forholdt sig, spurgt en Autoritet paa dette Omraade. Denne Autoritet siger, at den traadløse Ordning er ikke paa nogen mulig Maade at foretrække; der kan komme atmosfæriske Forstyrrelser ved selve Radiotransmissionen, som man slipper for, naar man overfører ad Ledningsvejen. Naar Norge er gaaet til at benytte traadløs Overføring, skyldes det en tynd Befolkning paa et stort Territorium og de store Terrænvanskeligheder, som de har at kæmpe med, naar de skal drage Ledninger, men det er i alle Tilfælde ikke at foretrække.

Den højtærede Ordfører for Venstre (Hans Jacob Sørensen) sagde, at han fandt, at Radioraadet var et vel stort Apparat. Det finder jeg ogsaa. Det er ca. 40 Mennesker, og det kan vistnok uden Skade reduceres i nogen Grad, men det er jo en Ting, man kan beskæftige sig med i Udvalget. Hvorvidt det skal sættes ind i Loven, at der skal betales bestemte Afgifter — det maa da være noget i Lytternes Interesse —, ved jeg ikke, men det vil vist ikke være heldigt. Derimod vil det sikkert være heldigt, at der direkte gives en Bestemmelse i Loven, hvorved der kræves en Afgift, saaledes at man ogsaa herved har en Hjemmel til at komme Snyderne til Livs.

Man hævder, at Statsdrift ikke er meget fremmede for Initiativet, og jeg skal i al Almindelighed ikke modsige dette, men naar man taler om, at Driften skulde over-